

GRATIS

GŁOS RADOMSZCZAŃSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

CZWARTEK, 9 LISTOPADA 1950 ROKU

309

Pod znakiem radości — ufności w przyszłość i poczucia siły obozu pokoju naród radziecki obchodził XXXIII rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP) — Naród radziecki obchodził 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w atmosferze wielkiego entuzjazmu i zasłużonej dumy z ogromnych zwycięstw, odniesionych na froncie budownictwa komunizmu. Centralne uroczystości odbyły się w stolicy ZSRR — Moskwie. W przeddzień święta Październikowego odbyła się uroczysta akademii w Teatrze Wielkim, a w dniu 7 listopada na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się defilada wojsk garnizonu moskiewskiego i wielka manifestacja ludności stolicy.

WKP(b) — Kosygin oraz sekretarze KC WKP(b) — Susłow i Ponomarew.

Defilada dowodzi generał - roni Artemiew, który składa raport odbierając defiladę Marszałkowi Związkowi Radzieckiemu — Budiennemu. Marszałek Budienny obejrzawszy kolumny wojsk, składając im życzenia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Odpowiada mu potężnym „hurra” z tysięcy pieśni żołnierskich. Marszałek Budienny wygłasza następnie z trybuny Mauzoleum przemówienie.

Gdy Marszałek Budienny kończy przemówienie z murów Kremla rozlega się artyleryjskie salwy honorowe. Rozbrzmiewają dźwięki hymnu państwowego ZSRR. Na komendę generała broni Artemiewa rozpoczyna się defilada.

Przez Plac Czerwony karnym i zwartym szykiem maszerują oddziały słuchaczy akademii wojskowych im. Frunze, Stalina, Dzierżyńskiego i Żukowskiego. W szeregach tych kroczy wielu doświadczonych oficerów, bohaterów Związku Radzieckiego, przyszłych dowódców wychowanych w szkole strategii staliniowskiej.

Z kolei przeciągają oddziały Tanskiej Dywizji Gwardyjskiej im. Kalinina, odznaczanej Czerwonym Sztandarem i Orderem Suworowa. Dywizja ta stoczyła szereg zwycięskich walk w latach wielkiej wojny narodowej, wyzwoliła miasta Oriol i Półtawę, brała udział w wyzwoleniu Polski, forsując m. in. Wisłę i Odrę. Defilada tej dywizji piechoty całkowicie zmotoryzowanej, wyposażonej znakomicie w artylerię wszystkich kalibrów, w miotacze min wszelkich typów, w tej liczbie słynne gwardyjskie miotacze min — „Katusze”, formacje czołgów — stanowi wymowny przykład tego, że piechota radziecka posiada nie tylko najpotężniejszą siłę ognia, lecz że jest również najszybszą piechotą świata.

W sztyku bojowym przejeżdża następnie przez Plac Czerwony jedna z najstarszych formacji pancernych Armii Radzieckiej — Kantemirowska Dywizja Pancerna, odznaczona Orderem Czerwonego Sztandaru i Orderem Lenina.

Przemarsz wojsk garnizonu moskiewskiego przez Plac Czerwony po zostawieniu niezatarte wrażenie, demonstrowała ogromną potęgę radzieckiej techniki wojskowej, sprawność i entuzjazm żołnierzy wielkiego mocarstwa socjalistycznego, świętą organizację, zademonstrowała raz jeszcze, iż potężna Armia Radziecka — obrońca pokoju i wolności ludów, nie ma sobie równej na całym świecie.

cie i potrafi udaremnić wszelkie zakusy naśladowców Hitlera, usiłujących rozpętać nową rzeź światową.

MANIFESTACJA LUDNOŚCI MOSKWI

Po defiladzie wojskowej rozpoczęła się manifestacja ludności Moskwy. Na czele pochodu maszeruje grupa wybitnych nowatorów produkcji — stachanowców stolicy radzieckiej, a za nią, poczty sztandarowe.

Przez Plac Czerwony przechodzą członkowie zreszeń sportowych, we soła, radosna młodzież radziecka. Przechodzą obok Mauzoleum szeregi dziewcząt wnoszą wysoko nad głowami bukiety kwiatów.

Zwarcie przechodzą robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych, obok portretów Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina oraz członków Biura Politycznego KC WKP(b) kolumny

manifestujących niosą portrety Mao Tse-tunga, Bolesława Bieruta, Matyasa Rakosiego, Klementa Gottwalda, Wilhelma Piecka, Wytko Czerwenkwa, Gheorghiu - Deja, Kim Ir Sena, Palmiro Togliattiego, Thoreza, Dolores Ibarurri, Pollitta, Envera Hodży.

Do późnych godzin popołudniowych przeciągały przez Plac Czerwony kolumny manifestujących.

Manifestacja ludności Moskwy, przeniknięta duchem radzieckiego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu zademonstrowała raz jeszcze wspaniały optymizm narodu radzieckiego, budującego gmach komunizmu, zademonstrowała raz jeszcze całemu światu, iż potężny Związek Radziecki i jego bohaterska Armia czujnie i niezłomnie stoją na straży pokoju.

Uczestnicy uroczystej akademii w Teatrze Wielkim w Moskwie ślą płomienne pozdrowienia Wodzowi postępowej ludzkości Towarzyszowi Stalinowi

MOSKWA (PAP). — W przeddzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej od było się uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej. Na posiedzenie przybyli najwybitniejsi stachanowcy, uczeni, działacze sztuki, weterani bojów rewolucyjnych i ostatniej wojny oraz tow. Molotow, Woroszyłow, Mikołaj, Bułganin, Kaganowicz, Andrej, Chruszczew, Szwerinik, Kosygin, Susłow, Ponomarenko, Szkiriatow, członkowie Rządu, delegaci do Rady Moskiewskiej.

Po referacie wygłoszonym przez Marszałka Bułganina zebrani uchwalili z entuzjazmem tekst pisma z pozdrowieniami do Generalissimusa Stalina. Pismo to brzmi:

DO TOWARZYSZA JÓZEFA WISSARIONOWICZA STALINA.

DROGI JÓZEFIE WISSARIONOWICZU!

Uczestnicy uroczystego posiedzenia Rady Moskiewskiej delegatów ludu pracującego, zgromadzeni wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, przesyłają Wam, genialnemu Wodzowi i Nauczycielowi narodu radzieckiego, płomienne, serdeczne pozdrowienia. Wielomilionowy naród radziecki, pod przewodnictwem Partii Lenina - Stalina, pracuje z entuzjazmem, by doprowadzić do końca powojenny Plan Pięcioletni odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej Związku Radzieckiego.

Przekroczony już został znacznie przedwojenny poziom rozwoju przemysłu. Pracownicy socjalistycznej gospodarki rolnej osiągnęli poważne sukcesy. Realizowany jest z powodzeniem wspaniały program staliniowski przeobrażenia przyrody.

Z uczuciem gorącej wdzięczności dla swego Rządu Radzieckiego i dla Was, Drogi Towarzyszu Stalinie, lud pracujący naszego kraju powitał historyczne decyzje Rady Ministrów ZSRR w sprawie budowy największych na świecie elektrowni wodnych i urządzeń nawadniających na Wodzie, w Azji Środkowej, na Ukrainie i na Krymie. Wielkie te budowlę komunizmu są nowym przejawem Waszej nieustannej troski o dalsze spotęganie sił wytwórczych kraju, o stworzenie materialno - technicznej bazy komunizmu, o dobro narodu radzieckiego.

Osiągnięto też wielkie sukcesy na polu rozwoju radzieckiej nauki i kultury. Nasi uczeni poświęcają wszystkie swe siły i całą swoją wiedzę sprawie budownictwa komunistycznego.

Wy, Drogi Józefie Wissarionowiczu, jako wielki Koryfeusz Nauki, doskonałowiec nieustannie i wzbogacacie potężny oręż ideowy Partii Bolszewickiej i narodu radzieckiego — teorię marksistowsko-leninowską. Wasze genialne prace poświęcone zagadnieniom językoznawstwa stały się nowym wielkim wkładem w skarbnicę marksizmu-leninizmu, otworzyły szerokie perspektywy dalszego rozwoju wszystkich gałęzi nauki radzieckiej.

Historyczne na miarę światową zwycięstwa narodu radzieckiego są natchnieniem dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, które osiągnęły wielkie sukcesy na drodze budownictwa socjalizmu. Wielomilionowy naród chiński, po zrzuceniu jarzma obcego imperializmu i kilki kuomin tangowskiej, buduje z powodzeniem nowe życie na podstawach demokratycznych. Miniony rok był rokiem dalszego wzmocnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Setki milionów ludzi pracy na Zachodzie i na Wschodzie z uczuciem bezgranicznej miłości kierują swe spojrzenia ku Tobie, genialny Wodzu i Nauczycielu całej postępowej ludzkości. Wraz z narodem radzieckim obchodzą chlubną 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej proci ludzie wszystkich krajów, zjednoczeni w potężnym ruchu obrońców pokoju. 500 milionów podpisał pod Apelem Sztokholmskim — to potężny wyraz niezłomnej woli narodów — oklezniana amerykańsko - angielskich podległych do nowej wojny. Uczelwi ludzie całego świata piętnując agresorów amerykańskich — dławących wolność i niezawisłość bohaterskiego narodu koreańskiego i kolonialnych ludów Wschodu.

Lud pracujący Moskwy i okolicy moskiewskiej zapewnia Was, Józefie Wissarionowiczu, że nie będzie szczędził siły i pracy na rzecz rozkwitu naszej wielkiej i czynnej socjalistycznej, dla budownictwa komunistycznego społeczeństwa.

Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzymy Wam z całego serca wielu, wielu lat zdrowia i owocnej pracy dla szczęścia narodu radzieckiego, dla dobra mas pracujących całego świata!

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej! Niech żyje nasza potężna Ojczyzna Socjalistyczna! Niech żyje nasz kochany Rząd Radziecki! Niech żyje awan garda narodu radzieckiego — bohaterska Partia Lenina - Stalina! Chwała Wielkiemu i Mądrymu Wodzowi narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata — Drogiemu i Kochanemu Towarzyszowi Stalinowi!

Amerykanie zamknęli w kotle nad rzeką Czongczon

MOSKWA (PAP) — Agencja TASS donosi, że dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej ogłosiło w dniu 7 listopada następujący komunikat:

Na wszystkich odcinkach frontu wojska ludowe prowadziły w dalszym ciągu aktywne działania bojowe przeciwko wojskom amerykańskim i południowo - koreańskim.

Na północ od Anczu jednostki Armii Ludowej dotarły do rzeki Czongczon i prowadzą walki w celu zniszczenia oddziałów nieprzyjacielskich okrążonych w rejonie położonym na północny-zachód od tej rzeki.

Z Rewolucji Październikowej zrodziła się po dwakroć nasza niepodległość Uroczysta Akademia w Łodzi ku czci 33 rocznicy Wielkiego Października

Fala splotyła aż gdzieś, spod sufitu czerwone draperie. Ściela się wstęgi czerwieni do stóp postumentów Lenina i Stalina.

Przedstawiciele społeczeństwa łódzkiego, działacze partyjni i związkowi, naukowcy, młodzież, robotnicy, zapatrzeni w te dwie najdroższe postacie uczestniczą w podniosłej i uroczystej Akademii.

Akademii zagaja przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi tow. Marian Minor. Śle w imieniu mas pracujących naszego miasta gorące, braterskie pozdrowienia dla bohaterskich narodów Związku Radzieckiego. Wtórnie mu burza żywiołowych oklasków.

Zabiera głos I sekretarz KŁ PZPR tow. Paweł Wojaś. Mówi o wielkopomnym znaczeniu Rewolucji Październikowej.

„Życiowość proletariatu rosyjskiego wybiegło swoim znaczeniem daleko poza granice dawnej Rosji, wywierając wielki

wpływ na rozwój międzynarodowego ruchu robotniczego. Przykładem swoim klasa robotnicza Rosji zagrzała i podoberwała do walki o władzę robotników wszystkich krajów, zapoczątkowując tym samym nową epokę, epokę rewolucji proletariackich w krajach imperialistycznych.

Nowa, szczęśliwa era zapoczątkowana przez wielką Rewolucję Październikową rozpoczęła się w życiu narodów krajów demokracji ludowej pomyślnie budujących socjalizm. Szczególnie bliska i droga jest rocznica Rewolucji Październikowej ludowi polskiemu. Nie tylko wskazała ona polskiej klasie robotniczej drogę prowadzącą do zrzucenia jarzma wyzysku obszarniczego - kapitalistycznego, ale dwukrotnie w przeciągu 25 lat wyzwoliła naród polski z niewoli.

Masy pracujące Polski osiągnęły jeden sukces po drugim, ama

niają swoją ludową ojczyznę, pomnażają jej bogactwa, wzmacniają obóz pokoju, któremu przewodzi Wielki Wódz mas pracujących całego świata, JÓZEF STALIN.

Na apel huty „Pokoju” klasa robotnicza Polski przystąpiła do socjalistycznego współzawodnictwa na cześć 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Niebywałym entuzjazmem reagują sala, gdy I sekretarz KŁ mówi o olbrzymich sukcesach robotników Czerwonej Łodzi, którzy Czynem Październikowym przysporzą państwu dodatkowo około 69 milionów zł. Z dumą i radością spoglądają zebrani na te sukcesy. Sukcesy, które są wyrazem uczuć i myśli klasy robotniczej i mas pracujących. Sukcesy, które przemawiają o wiele goręcej, o wiele żywiej i głębiej niż słowa, zapewnienia i przyrzeczenia.

Tow. Wojaś mówi o wzrastającej wciąż potędze Związku Radzieckiego, o realizacji gigantycznego planu przeobrażenia przyrody, o zdecydowanej walce o pokój, jaką Związek Radziecki toczy ze wstecznymi i ciemnymi siłami imperializmu. Mówi o układzie sił na arenie międzynarodowej, o stale rosnącej potędze obozu postępu i pokoju, który nie dopuści do nowej wojny. Mówi o naszej ojczyźnie, która w oparciu o Związek Radziecki śmiało kroczy w przyszłość, budując zręby socjalizmu.

A w przemówieniu jego jak nic czerwona przewijają się słowa: Rewolucja i Stalin. I za każdym razem, gdy rozlegnie się imię umiłowanego przez wszystkich Wodza, jakby jedną myślą tknieci, zrywają się wszyscy z miejsc, wywołują to imię wśród radosnych okrzyków i długo nie milną gorące oklaski.

Niech żyje Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa!

Niech żyje potężny Związek Radziecki, ostoja pokoju i nadzieja ludzkości! Niech żyje Wódz postępowej ludzkości Wielki Stalin! Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przewodniczący tow. Bierut!

Donośnym echem brzmią okrzyki. Bojowo dźwięczy hymn międzynarodowego proletariatu.

A potem na scenie, na którą spływa potoki czerwonego światła przewijają się w filmie, recytacji, pieśni i tańcu historia Wielkiej Rewolucji i lat następnych aż do chwili obecnej.

Ciężka walka, ciężkie zmagania i dni zwycięstwa i dni radosne, pełne chwały; salwy karabinów i wesoła pieśń budowniczych socjalizmu.

Zasłuchani, zapatrzeni przebiegają myślą minione lata i dzisiejszą rzeczywistość, zasłuchani spoglądają w przyszłość, zebrani na pamięć Akademii w 33 rocznicę Październikowej Rewolucji, przedstawiciele robotniczej Łodzi.

Przed II Światowym Kongresem Obrońców Pokoju Polska przygotowuje się do Kongresu Pokoju

„Więcej węgla i stali! Więcej maszyn i tkanin! Każde nowe osiągnięcie produkcyjne — to umocnienie światowego frontu o pokój, to gwarancja szczęśliwej przyszłości mas pracujących!” — pod tym hasłem założy hut, kopalni i fabryk prowadzą wielką akcję przygotowawczą do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Niepowstrzymaną, przeogromną falą płyną zobowiązania robotników, chłopów i inteligencji pracujących. Załogi wielkich pieców hutniczych dostarczają gospodarcze narodowej setki ton surowicy ponad plan. Górnicy wszystkich niemal kopalni węgla wysoko przekraczają nowe normy. Metalowcy zwiększają szybkość skrawania i precyzyjność obróbki. Włókniarze podnoszą jakość produkowanych tkanin. Pracujący chłopowie kończą przedterminowo siewy, zwiększają dostawę zboża, żywności i mleka. Ucząca się młodzież włącza się w ogólny rytm pracy wzmocnionym tempem nauki. Na zebraniach partyjnych i związkowych, na naradach wytwórczych ludzie pracy mówią o nowych sukcesach produkcyjnych, mówią o pokoju.

„Pracujemy w imię pokoju!” — hasło to stało się zrozumiałe i bliskie każdemu człowiekowi pracy. Śledzą nasze osiągnięcia masy pracujące całego świata, śledzi je braterki naród radziecki.

„Realizując nasze zobowiązania — piszą do swych towarzyszy z Orszy kolejarze stacji Stargard Szczeciński — kroczymy śladami kolejarzy radzieckich, którzy codziennie, wytrwale pracą zbudowali potężne Państwo Socjalistyczne...”

„Korzystając z waszych doświadczeń — piszą do radzieckich towarzyszy członkowie ZMP-owskich brygad produkcyjnych — niektórzy z nas wyrabiają 420—600 proc. norm indywidualnych, a 130—140 proc. norm zespołowych, budując wielką, socjalistyczną Nową Hutę...”

Na wszystkich odcinkach naszej pracy, na wszystkich frontach naszej walki o pokój, o zbudowanie podstaw socjalizmu, korzystamy z pomocy i przykładu wielkiego Związku Radzieckiego, z doświadczeń jego bohaterskiego narodu.

Naród polski przygotowuje się do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wzmocnioną wydatnością pracy. Nasze siły, siły pokoju rosną i krzepną z każdym dniem. Umacnianie pracy potęgi kraju, zacieśnianie więzów przyjaźni i braterstwa z Krajem Rad — najpotężniejszym bojownikiem o pokój i socjalizm — to nasz wkład w wielkie dzieło pokoju. To nasz udział w walce o szczęśliwe jutro dla każdego człowieka pracy na świecie.

Polsko-radzieckie braterstwo broni

Dnia 6 bm. z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji, w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie nastąpiło otwarcie wystawy pn. „Polsko - radzieckie braterstwo broni”. Na zdjęciu: Fragment wystawy. (Foto-AR St. Wdowiński).

33 rocznica Wielkiego Października

dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i mas pracujących ZSRR i Polski

Przemówienie ambasadora Związku Radzieckiego W. Z. Lebediewa na uroczystej akademii w Warszawie

Drodzy Przyjaciele i Towarzysze! Pozwólcie, że z okazji 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej powitam i pozdrowię Was i w Waszych osobach cały naród polski.

33 lata temu, w październiku 1917 roku robotnicy i chłopcy Rosji obalili władzę kapitalistów i obszarników w swoim kraju i ustanowili własną nową władzę, władzę rad, dyktaturę klasy robotniczej.

Wydarzenie to posiadało ogólnoświatowe, historyczne znaczenie. Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa w Rosji otworzyła nową epokę w historii ludzkości, epokę rewolucji proletariackiej, epokę socjalizmu.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna przyniosła przede wszystkim wyzwolenie narodom byłego imperium rosyjskiego. Rosyjska klasa robotnicza zerwała kajdany niewoli narodowej i wyzwoliła wszystkie narody uciskane przez carat. Przyszła ona wszystkim narodom prawo do samostanowienia i stworzenia swoich własnych państw narodowych.

W tym samym rosyjska klasa robotnicza swoim zwycięstwem w październiku 1917 roku zapewniła wyzwolenie narodowe polskiego narodu i przyniosła mu prawo do samodzielnego państwowego.

W latach tych proletariats polski, rozdrobniony i osłabiony w warunkach pierwszej wojny światowej, nie mógł zabrać decydującego głosu podczas tworzenia samodzielnego państwa polskiego. Władzę w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy polscy, którzy ustanowili swoją dyktaturę, skierowaną przeciwko interesom robotników i chłopów.

W latach tych rosyjska klasa robotnicza, okazawszy pomoc narodowi polskiemu w jego wyzwoleniu narodowym, nie mogła pomóc polskiemu robotnikowi i chłopu w wyzwoleniu się od wyzyskiwaczy, od władzy obszarników i kapitalistów, których panowanie utrwalilo się w Polsce przy pomocy anglo - francuskich i amerykańskich imperialistów.

W ciągu czterech lat, które minęły od Rewolucji Październikowej do drugiej wojny światowej, ustrój radziecki w Rosji zmienił całe oblicze kraju. Ustrój radziecki rozbudził olbrzymie siły twórcze, drzemające w łonie narodu. Robotnicy, chłopcy i inteligencja Rosji, Ukrainy, Białorusi, Gruzji, Tadżykistanu i pozostałych republik radzieckich stworzyli potężny przemysł. Kraj zaoferowany pod względem przemysłowym, przekształcił się w czołowe mocarstwo przemysłowe.

Przebudowano gospodarke rolną. Chłostwo, zrzeszające się w kolechy, otrzymało wspaniałe i potężne wyposażenie techniczne rolnictwa, na którego podstawie dokonano radykalnego przełomu w pracy chłopa, w jej wydajności, w życiu kulturalnym wsi.

Miliony robotników i chłopów nie tylko zlikwidowały analfabetyzm, lecz otrzymały również średnie i wyższe wykształcenie.

Kraj radziecki w okresie do drugie

giej wojny światowej, stał się potężnym mocarstwem przemysłowym, opierającym się o wielką socjalistyczną gospodarke rolną i niespotykaną wartość wszystkich członków społeczeństwa radzieckiego wokół Partii Komunistycznej i naszego Wielkiego Wodza Towarzysza Stalina.

Przeciwko Związkowi Radzieckiemu skierowała swe główne uderzenie hitlerowska machina wojenna. Wyczerpawszy armie hitlerowskie w walkach obronnych, Związek Radziecki rozgromił ją i zwycięsko zakończył wojnę.

Zwycięstwo to wyzwoliło spod jarzma niemiecko - faszystowskiego kraje Europy Wschodniej, w tej liczbie i Polsce, poderwało w tych krajach podstawy dawnych reżimów antyludowych i otworzyło przed masami pracującymi drogę do demokratycznego rozwoju. Państwo demokratyczne mogło powstać w tych krajach w wyniku historycznego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad imperializmem niemieckim, kiedy najlepsi przedstawiciele klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, wypełniając wolę narodu, ujęli władzę w swe ręce i przez to samo zapoczątkowali nową erę w historii swych narodów.

W ten sposób Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która stworzyła potężne socjalistyczne państwo radzieckie i jego Armię Radziecką, w warunkach drugiej wojny światowej uratowała narody Europy przed niewolą hitlerowską i po raz wtóry przyniosła narodowi polskiemu niezależność narodową. Lecz tym razem dała ona narodowi polskiemu nie tylko niezależność narodową, lecz również wszystkie warunki dla jego wyzwolenia społecznego, dla wyzwolenia od swoich własnych wyzyskiwaczy, wszystkie warunki dla zwycięstwa socjalizmu w Polsce.

Podczas drugiej wojny światowej i okrutnej okupacji niemiecko-faszystowskiej, robotnicy i chłopcy polscy, zorganizowani przez Polską Partię Robotniczą - Gwardię Ludową, Armię Ludową, toczyli bohaterką walkę przeciwko okupantom faszystowskim o narodowe i społeczne wyzwolenie swej ojczyzny. Polskie masy pracujące z Polską Partią Robotniczą na czele, powitały wyzwolenie swej ziemi ojczystej z rozwinietymi sztandarami wyzwolenia narodowego i społecznego, ze sztandarem Polskiej Partii Robotniczej, na którym wypisany był program przewrotu socjalistycznego, program, zrodzony w mekach polskiej klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, trwających dwa dziesięciolecia burżuazyjno-obszarńskiej dyktatury w Polsce, program, który opłacił krwią w okresie wojny i ciężkiej okupacji niemiecko-faszystowskiej.

Powstałe 22 lipca 1944 roku państwo demokracji ludowej w Polsce ukształtowało się, jako władza robotników i chłopów z marksistowską partią robotniczą na czele. Władza ta odebrała ziemię obszarnikom i oddała ją chłopom. Władza ta odebrała zakłady przemysłowe i banki kapitalistom i oddała je państwu ludowemu. Władza ta, kierując demokratycznym Wojskiem Polskim, które walczyło w składzie radzieckich sił

zbrojnych, zagwarantowała przyłączenie do Polski bardzo bogatych Ziemi Zachodnich. Władza ta potrafiła bronić skutecznie swych praw do Ziemi Zachodnich na konferencji poczdamskiej.

Towarzysz Stalin, odpowiadając na znany prowokacyjny wypad podżegacza wojennego Churchilla w marcu 1946 roku powiedział:

„Wspólną demokracją i Polską kierują ludzie wybitni. Dowiedli oni czynami, że umięją bronić interesów i godności swej ojczyzny, tak, jak nie umieli zrobić tego ich poprzednicy.”

Kogo tu miał na myśli Towarzysz Stalin? Towarzysz Stalin miał tu na myśli przewodniczącego delegacji polskiej na konferencji poczdamskiej, który z wyjątkową stanowczością bronił interesów i honoru swojej ojczyzny — wodza polskich mas pracujących — Prezydenta Bieruta.

Nowa Polska Demokratyczna w wyjątkowo krótkim czasie odbudowała swoją gospodarke i przekroczyła przedwojenny poziom rozwoju. Odbudowała ona i przekroczyła poziom przedwojenny swego rozwoju gospodarczego, jako kraj, prowadzący swą gospodarke na zasadzie planowości, jako kraj, w którym gospodarzem jest klasa robotnicza. Odbudowała ona swoją gospodarke jako mocarstwo, które zdecydowanie wstąpiło na drogę socjalizmu.

Przyjęty obecnie i pomyślnie wykonany 6-letni Plan rozwoju gospodarki narodowej Polski, jest planem zbudowania fundamentów socjalizmu w Waszym kraju.

Oznacza to, że masy pracujące polskie, opierając się na doświadczeniu, poparci i bezpośredniej pomocy Związku Radzieckiego, będą mogły w najkrótszym okresie historycznym zbudować socjalizm w swoim kraju, tj. stworzyć społeczeństwo mas pracujących, wolnych od wyzysku i mających zagwarantowany wysoki poziom bytu materialnego i kulturalnego.

Oznacza to, że Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która odbyła się 33 lata temu, złożyła fundament dla politycznego, narodowego i społecznego wyzwolenia robotników, pracujących chłopów i inteligencji nie tylko Rosji, lecz również innych krajów świata.

Oznacza to, że uroczystości świętujące

Historyczne dni Października

Zmagania z kontrrewolucją

27 października (9 listopada) Moskiewski Komitet Wojskowo-Rewolucyjny odrzucił ultimatum dowódcy Moskiewskiego Okręgu Wojskowego i wezwał robotników i żołnierzy do walki. Kontrrewolucyjne partie mniszeńskie i eserowców rozpoczęły wraz z biłogwardystami i junkrami walkę zbrojną przeciwko robotnikom i żołnierzom w Moskwie. Pierwsze zbrojne starcie wojsk rewolucyjnych z junkrami nastąpiło na Placu Czerwonym. Dopiero po kilku dniach buntownicy zostali pobici i w Moskwie władzę ujęły Rady.

Władza radziecka szybko, jak płońień, obejmowała miasta i miasteczka dawnej carskiej Rosji. Dnia 27 października utworzono władze radziecką w Kazaniu, Rostowie nad Donem, Ufie, Riazaniu, Jakaterynburgu, Kamieńcu Podolskim, Reulu, Włodanie, Samarsie, Saratowie, Witebsku, Jarosławcu, Taszkencie oraz w wielu innych miastach.

W Piotrogrodzie wzniesiono wydawanie centralnego organu bolszewickiego — gazety „Pruda”, która w okresie przed wybuchem powstania nosiła nazwę „Rabocziy Put”.

Rząd radziecki zwrócił się za pośrednictwem radia do rządów i ludów mocarstw wojujących z propozycją pokoju.

Tymczasem wrogowie ludu usiłowali stworzyć front antyradziecki. We wspólnie nienawiści do władzy radzieckiej łączyli się tak zwani „demokraty” i jawni biogwardyści. Eserowcy oraz mniszewicy utworzyli pierwszą antyradziecką organizację. Rychło dołączyli się do niej przedstawiciele finansjery, carcy generalowie i tajne organizacje monarchistyczne. Kontrrewolucjoniści weszli w porozumienie z ambasadami Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Francji. Dyplomaci tych krajów od samego początku udzielili kontrrewolucji swego poparcia i pomocy.

Kontrrewolucja rozporządzała doskonale uzbrojonymi i wyćwiczoneymi pułkami szkół oficerskich i niektórymi oddziałami kozaków. Kieranski, który zbiegł z Piotrogradu w samochodzie amerykańskim, ścigał oddziały z frontu i wysyłał je na „Pier”.

O słońcu 27 października kontrrewolucyjne oddziały generała Krasnowa niespodziewanie zajęły miasto Gacznę. Sytuacja stawała się groźna dla rewolucji.

Prof. t. Tarle

Wieczysta przyjaźń

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, podobnie jak miesiąc zacieśnienia więzów przyjaźni między ZSRR i innymi krajami demokracji ludowej, jest nową, owocną formą rozwoju dośrobiańskich stosunków między naszymi krajami. Organizowanie takich miesięcy pomaga masom ludowym bliżej zapoznać się z osiągnięciami obydwu krajów we wszystkich dziedzinach budownictwa politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Nierozwalne więzy przyjaźni między naszymi narodami — ich klasą robotniczą, chłopstwem, inteligencją — zacieśniają się i krzepną coraz bardziej. Uczucia braterskiej solidarności i wzajemnej pomocy między masami pracującymi wyrażają się w przyjacielskiej wymianie listów, wycieczkach delegacji, które zwiedzają fabryki, spółdzielnie produkcyjne, szkoły i instytucje naukowe. Oznacza to, że przyjazne stosunki między państwami nie ograniczają się jedynie do zawartych przez rządy układów o wspólnej pracy i wzajemnej pomocy, lecz znajdują wyraz w uczuciach obojmych, głębokiej sympatii, jakie powstają w łonie samych narodów. Historia nie znała dotychczas tak ścisłych, a co najważniejsze, tak trwałych stosunków przyjaźni między poszczególnymi państwami. Niewątpliwie rozwój tej przyjaźni stanie się w przyszłości przedmiotem wnikliwych badań historyków naszych narodów.

Jest rzeczą historycznie uzasadnioną, że wyzwolenie spod jarzma faszystowskiego otrzymał naród polski właśnie z rąk narodu radzieckiego, który był jedynym w Europie narodem zdolnym nie tylko do przeciwstawienia się

hitlerowskiemu agresorowi, lecz również do ich zniszczenia. Ten niezmiernie doniosły dla dziejów ludzkości akt był rezultatem tego, że przed 33 laty naród radziecki skruszył okowy caratu, następnie zaś w krótkim czasie zbudował w swym kraju socjalizm.

Między Polską Ludową a Związkiem Radzieckim wytworzyły się stosunki tak ścisłe i tak przyjacielskie, jakie nie byłyby możliwe ani dla dawnej Polski szlacheckiej, ani dla reakcyjnej Polski międzywojennej. I nie ma siły, która zdolna byłaby zachwiać te dobrobiańskie stosunki między naszymi narodami.

Przyjaźń między Polską i ZSRR to jedno z dobrodziejstw, które przyniosł Polsce ustrój demokracji ludowej. Tej nowej formie państwowej, formie dyktatury proletariatu, obec są wszelkie plany agresywne; jej pokojowe dążenia pozwalają na nawiązanie owocnych stosunków przyjaźni ze wszystkimi krajami, które szczerze dążą do pokoju.

Ścisły sojusz polityczny między ZSRR i Polską z góry skazuje na fiasko wszelką agresję, skierowaną przeciwko naszym krajom. Nasz układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy stanowi jeden z poważnych punktów oparcia w walce przeciwko podżegaczom wojennym.

W przyjaźni polsko-radzieckiej ucieleśniona jest szlachetna marzenie Mickiewicza, które podzielał on z naszym Puzkiem, marzenie o owym czasie, „gdy narody zapomną waśni i w jedną rodzinę wielką się połączą”.

Porto-Rico — przykład amerykańskiej »demokracji«

Bezprzykładne okrucieństwa amerykańskich bandytów, popelniane na ludności koreańskiej, wstrzasnęły do głębi opinie światową, ujawniając zbrodniczość systemu imperializmu. Imperialiści nie przebiegają w środkach w celu ujarzmienia podobnych narodów. Ostatnie wypadki na wyspie Porto Rico przyniosły nowy przykład do charakterystyki „demokracji” kapitalistów z Wall Street. Warto zapoznać się bliżej z położeniem ludności na tej wyspie, której rozpaczliwe powstanie przeciwko amerykańskim ciemiędom stanowi tylko epizod ogólnoswiatowej walki wyzwoleniczej ludów kolonialnych.

Porto Rico, wyspa archipelagu Wielkich Antyli, ma 8896 km² i 2.200.000 ludności. Od 1898 roku należy do Stanów Zjednoczonych, które przejęły ją od Hiszpanii w wyniku wojny amerykańsko - hiszpańskiej. Stolica wyspy jest port San Juan, gdzie ostatnio miały miejsce najcięższe starcia z wojskami amerykańskimi. 63 proc. ludności trudni się rolnictwem i rybołówstwem, 8 proc. zaś pracuje w przemyśle. Głównymi produktami wyspy są: cukier, kawa, tytoń i bawełna. 85 proc. produkcji cukru rafinuje się w USA, co przynosi wyspie stratę ponad 300 milionów do larów rocznie. Tytoń Porto Rico został przez tytoń amerykański całkowicie wyeliminowany z rynku światowych.

W rezultacie kolonialnej gospodarki USA bezrobocie na Porto Rico sięga 300.000 ludzi. Ponad 40 proc. ludności stanowią analfabeci. Warunki sanitarne ludności są straszne, wystarczą przytoczyć tu słowa amerykańskiego komisarza dla spraw zdrowia, który oświadczył, że „psys w leżniach amerykańskich mają lepszą pomoc, niż obywatele Porto Rico w szpitalach”.

Amerykańska służba bezpieczeństwa musiała opublikować o statnio „raport, dotyczący panujących na wyspie stosunków. Z raportu wynika, iż 84 tys. rodzin żyje na wyspie Porto - Rico w straszliwej nędzy i w okropnych warunkach mieszkaniowych. Warunki sanitarne są przerażające. Na 25.000 osób przypada jeden lekarz, śmiertelność wśród dzieci wynosi 78 na 1000, ogromny procent kobiet rodzących umiera przy porodzie. Raport stwierdza, iż „położenie dzieci na Porto Rico jest prawie najgorsze na całym świecie”.

Wraz ze stałym obniżeniem i tak niedźnych zarobków koszty utrzymania na Porto Rico wzrosły w ubiegłym roku o 300 proc. Toteż niestychana nędza doprowadziła lud Porto Rico do powstania zbrojnego przeciwko kapitalistycznym wyzyskiwaczom.

Rozruchy wybuchły 30 października i objęły szybko całą wyspę.

Szczerólnie ciężkie walki miały miejsce w stolicy San Juan oraz w innych miastach, gdzie czołgi i samoloty amerykańskie masakrowały powstańców. Za pomocą barbarzyńskich metod w dawno Amerykanom sztucnie powstanie, ale stan obłożenia trwa nadal. Kolonizatorzy amerykańscy wysyłają na wyspę nowe oddziały wojskowe w obawie przed wybuchem nowych rozruchów. Sytuacja jest napięta. Policia obsadziła wszystkie wejścia do miast i zablokowała drogi.

Powstanie ludności Porto Rico zwróciło uwagę opinii światowej na niezwykle ciężkie położenie mas pracujących w tej kolonii amerykańskiej. Nawet londyński „Times”, zapominając o równie barbarzyńskich metodach stosowanych w koloniach brytyjskich, zmuszony był stwierdzić, że „Stany Zjednoczone powinny wykazać większy wysiłek w kierunku poprawienia sytuacji mieszkańców swoich berytoriów kolonialnych”.

Powstanie w Porto Rico i masakra jej ludności do dobra ilu-

stracja do „dobrebiajstwu” amerykańskich, do fałszywych legend „Głosu Ameryki” o rzekomym dobrobiecie, jaki zapewnia opieką Ameryki. Ludność Porto Rico nie cofnęła się przed walką zbrojną, by pozbyć się tej opieki. Krwawy terror wobec pobitych ludów nie zdola zdławić wciąż narastającego oporu mas pracujących przeciwko eksploatatorom amerykańskim. Walka wyzwolenicza ludów kolonialnych trwa i musi przynieść im ostateczne zwycięstwo.

A. M.

Sala teatralna ORZZ wypełniona do ostatniego miejsca. Przybyli tu na akademie, zorganizowaną przez kolo Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej przy ORZZ, przedownicy pracy oraz aktywiści związkowi w celu uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Po odegraniu przez orkiestrę tramwajarzy hymnów państwowych Polski i Związku Radzieckiego, przewodniczący kolo TPPR przy ORZZ, tow. Pawlicki w krótkim zagajeniu wyraził uczucia zebranych, pełne miłości dla Związku Radzieckiego.

Za stołem prezydialnym zasiadli sekretarze ORZZ tow. Wasiak i Stankiewicz, sekretarze organizacji partyjnej przy ORZZ tow. Zdonek i międzyzwiązkowej organizacji partyjnej tow. Kaczmarekiewicz, aktywiści związkowi oraz przedownicy pracy — tow. tow. Kondrasiewicz, Banasiak, Nowicka i Zielińska.

Referat na temat historycznego

Aktywiści związkowi manifestują swe uczucia gorącej miłości do Związku Radzieckiego

Sala teatralna ORZZ wypełniona do ostatniego miejsca. Przybyli tu na akademie, zorganizowaną przez kolo Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej przy ORZZ, przedownicy pracy oraz aktywiści związkowi w celu uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Po odegraniu przez orkiestrę tramwajarzy hymnów państwowych Polski i Związku Radzieckiego, przewodniczący kolo TPPR przy ORZZ, tow. Pawlicki w krótkim zagajeniu wyraził uczucia zebranych, pełne miłości dla Związku Radzieckiego.

Za stołem prezydialnym zasiadli sekretarze ORZZ tow. Wasiak i Stankiewicz, sekretarze organizacji partyjnej przy ORZZ tow. Zdonek i międzyzwiązkowej organizacji partyjnej tow. Kaczmarekiewicz, aktywiści związkowi oraz przedownicy pracy — tow. tow. Kondrasiewicz, Banasiak, Nowicka i Zielińska.

Referat na temat historycznego

znaczenia Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił tow. Woźniak ze Związku Odzieżowców.

Tow. Woźniak omówił wielkie przemiany, jakie w wyniku Rewolucji Październikowej nastąpiły w Związku Radzieckim i na całym świecie. Związek Radziecki to przykład imponującego budownictwa socjalistycznego. Klasa robotnicza Polki ze szczególną czcią obchodzi 33 rocznicę. Zawdzięcza bowiem Związkowi Radzieckiemu swoje polityczne i społeczne wyzwolenie. Dziś, korzystając z pomocy Związku Radzieckiego, budujemy w naszym kraju fundamente socjalizmu.

Gdy tow. Woźniak zakończył swój referat okrzykami na cześć Towarzysza Stalina, Związku Radzieckiego i ości światowego pokoju i na cześć przyjaźni polsko - radzieckiej, gwarancji naszych sukcesów — na sali długo rozbrzmiewały żywiołowe oklaski oraz skandowane okrzyki: Stalin — Bierut — pokój!

Ukazał się Nr 5 (23)

„Nowych Dróg”

(wrzesień — październik 1950 r.)

Treść:

Akt wielkiej doniosłości

BOLESŁAW BIERUT — Istota sojuszu robotniczo-chłopskiego na obecnym etapie.

EDWARD OCHAB — Niemiecka Republika Demokratyczna — nasz sojusznik w walce o pokój i postęp.

ROMAN ZAMBROWSKI — O realizację czołowego hasła Partii na wsi.

O. S. — Kilka uwag o pracy niektórych związków zawodowych

PROBLEMY I IDEE

WŁODZIMIERZ BRUS — Plan Sześcioletni w świetle stalinowskiej nauki o socjalistycznej industrializacji.

BAZA I NADBUDOWA — (Fragmety artykułów z prasy radzieckiej w związku z pracami tow. Stalina w sprawie językoznawstwa).

MICHAŁ MIRSKI — Lenin o walce przeciwko wojnie imperialistycznej.

WIDOWNIA MIĘDZYNARODOWA

BOLESŁAW WÓJCIŃSKI — Remilitaryzacja Niemiec Zachodnich — oರೆz agresji imperialistycznej.

G. TEMKIN — Plan Pięcioletni Czechosłowacji

K. POZNANSKA — Dywersja imperialistyczna w międzynarodowym ruchu zawodowym.

K. P. — SED w walce o pokój i zjednoczenie Niemiec (przegląd prasy)

RECENZJE I KRZYTYKA

JÓZEF ZAWADZKI — O właściwy kierunek rozwoju „Ekonomisty”.

ANNA BOGDANOWICZ — Z zagadnień walki klasowej chłopów polskich

MARIA TURLEJSKA — Na bezdrożach nacjonalizmu.

Komunikat

Wydział Szkolenia KC

Cykl pogadanek dla kursów partyjnych i stopnia na wsi „O budownictwie podstaw socjalizmu w Polsce” rozpocznie się w sobotę, dnia 11. 11. 1950 r. o godz. 17.05 na foli 1312.6.

Każdy temat powtarzany będzie dwa razy w tygodniu, w sobotę o godz. 17.05 i w niedzielę o godz. 14 na tej samej foli.

Wydział Szkolenia Partyjnego KC PZPR

Armia Ludowa wypiera Francuzów z ważnych pozycji strategicznych

LONDYŃ (PAP) — Korespondent Agencji Reutersa donosi z Saigona, że oddziały francuskiego korpusu ekspedycyjnego wycofują się nadal z zajmowanych dotychczas stanowisk pod naciskiem Vietnamskiej Armii Demokratycznej. Potwierdzają się wiadomości, że korpus ekspedycyjny ewakuował wszystkie miejscowości na zachód od Czerwonej Rzeki. Pod

względem strategicznym najważniejszą była tu miejscowość Hong-Hoa.

Ostatnia linia obronna wojsk francuskich przebiega zaledwie o 24 kilometry na zachód od Hanoi.

Wycofujące się z Lao-ka oddziały francuskie boczą zaciekle walki z nacierającymi wojskami vietnamskimi i ponoszą dotkliwie straty.

Kronika m. Radomska

WAŻNIEJSZE TELEFONY

10 — Straż Pożarna
12 — „Głos Radomszczański“
13 — Powiatowa Komenda M.O.
27 — Szpital Powiatowy
35 — Komitet Powiatowy PZPR
51 — Miejski Komisariat M.O.
163 — Pngotowie Ratunkowe
PCK

Adres Redakcji i Administracji
„Głos Radomszczański“
Radomsko, ul. Reymonta Nr 39

Administracja — tel. Nr 12
czynna codziennie w godz. 9-17

W kinie „Wolność“
festiwal filmów radzieckich

Z okazji Miesiąca Poglębiaenia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej wyświetlane są w kinie „Wolność“ w Radomsku filmy radzieckie. Już od wczoraj na ekranie ukazał się pierwszy z filmów festiwalowych pt. „S-S Orzeł zaginal“. Film ten wyświetlany jest również w dniu dzisiejszym. W ramach festiwalu od dnia 7 bm. wyświetlane będą następujące filmy:

Dnia 9 i 10 „S-S Orzeł zaginal“, 11 i 12 „Pancernik Potiomkin“, 13 i 14 bm. „Historia jednego wynalazku“, 15 i 16 bm. „Bitwa Stalingradzka“ pierwsza seria, 17 i 18 bm. „Bitwa Stalingradzka“ druga seria, 19 — 22 „Upadek Berlina“, pierwsza i druga część, 23 i 24 bm. „Młodość świata“, 25 i 26 bm. „Spisek bankrutów“, 27 i 28 bm. „Program skła dany (kolorowy)“, 29 i 30 bm. „W piaskach Środkowej Azji“.

W grudniu wyświetlane będą następujące filmy: „Śmiali ludzie“ i „Miasto młodości“.

Plan gospodarczy powiatu radomszczańskiego na rok 1951
Zwiększy się obszar uprawy roślin przemysłowych i pastewnych oraz nasion selekcyjnych

Wydział Rolnictwa i Leśnictwa przy Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Radomsku opracował plan gospodarczy dla naszego powiatu na rok 1951. W roku przyszłym zwiększony zostanie obszar uprawy roślin przemysłowych. Dotychczas tylko 1,7 proc. ogólnego obszaru gruntów rolnych w powiecie radomszczańskim obslane było roślinami przemysłowymi, zaś w roku przyszłym stosunek ten wynosić będzie 2,5 proc.

Zwiększony zostanie również obszar uprawy roślin pastewnych, co jest konieczne w związku ze zwiększeniem się pogłowia bydłego. O ile w roku ubiegłym tylko 8 proc. gruntów w naszym powiecie obslanych zostało roślinami pastewnymi, to w roku przyszłym obslanych zostanie 14 proc.

Czynione są również już przygotowania do siewu zbóż jarych. Chłopi naszego powiatu otrzymają w najbliższym czasie ziarno do siewów.

Celem podniesienia plonów, zwiększony zostanie obszar uprawy nasion selekcyjnych. Plan kontraktacji nasion selekcyjnych opracowany przez Wydział Rolnictwa i Leśnictwa na rok przyszły przedstawia się następująco: około 14 ha przeznaczono na selekcyjną pszenicę, 170 ha — na jęczmień, 70 ha — na owies,

Radomsko i powiat w 33 rocznicę
Wielkiej Rewolucji Październikowej

W przeddzień 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej na boisku sportowym „Metalurgii“ w Radomsku zebrał się w godzinach popołudniowych przedstawiciele organizacji społecznych, zakładów pracy, szkół średnich zawodowych i ogólnokształcących. Następnie zebrani przy dźwiękach orkiestry przemaszzerowali ulicami miasta, udając się do Pomnika Wdzięczności, gdzie złożyli wieńce. Wieńce złożono również na grobie żołnierzy radzieckich na starym cmentarzu.

W godzinach wieczorowych w sali kina „Wolność“ odbyła się centralna akademia z udziałem przedstawicieli władz miejscowych, przedstawicieli partii politycznych i organizacji społecznych. W akademii wziął liczny udział świat pracy Radomska, Akademię rozpoczęto wspólnym odśpiewaniem Międzynarodówki, a następnie, po krótkim okolicznościowym przemówieniu przewodniczącego Powiatowej Rady Narodowej tow. Aleksandra Ostalowskiego, głos zabrał I sekretarz Komite-

Nasi korespondenci piszą

Brak własnego lokalu hamuje pracę organizacji młodzieżowych w Dąbrowie Zielonej

Młodzież w Dąbrowie Zielonej zrzeszona w Związku Młodzieży Polskiej i powszechnej organizacji „Służba Polsce“ z powodu braku

własnego lokalu nie może rozwinąć należycie życia organizacyjnego. W sprawie przydziału lokalu kierownictwo organizacji młodzieżowej już niejednokrotnie zwracało się do Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Dąbrowie Zielonej, jednak, jak dotąd bezskutecznie.

Na terenie Dąbrowy Zielonej znajdowały się ostatnio trzy próżne lokale w budynku należącym do Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“. Trzy wolne pokoje przydzielono ob. Alojzemu Zwoźniakowi, który w jednym hoduje króliki, drugi przeznaczony na komórkę na drzewo, trzeci zaś na skład węgla.

Spodziewać się należy, że Powiatowa Rada Narodowa w Radomsku oraz Powiatowy Zarząd Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ zainteresują się tą sprawą i spowodują, aby przynależny lokal organizacji ZMP-owskiej i Junakom „SP“ z Dąbrowy Zielonej.

A. Kieszczyński.

Dziś do Łodzi pobiegnie sztafeta gwiazdzista

Z każdym dniem rośnie fala zobowiązań podejmowanych z okazji II Światowego Kongresu Obronców Pokoju. Również młodzież radomszczańską za przykładem robotników i chłopów podjęła w związku z tym szereg zobowiązań. W dniu wczorajszym z wszystkich gmin powiatu radomszczańskiego przybyły do Zarządu Powiatowego ZMP w Radomsku sztafety gwiazdziste,

które przyniosły meldunki o realizacji podjętych zobowiązań z okazji II Światowego Kongresu Obronców Pokoju.

W dniu dzisiejszym zbiorowe meldunki o realizacji podjętych zobowiązań zanieśie sztafeta gwiazdzista do Łodzi. Wyruszy ona o godzinie 12 sprzed gmachu Powiatowego Zarządu ZMP w Radomsku przy ul. Daszyńskiego.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

W czasie godzin pracy załogi radomszczańskich zakładów pracy uczyły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej zmożonym wysiłkiem przy warsztatach.

Akcja skupu zboża w powiecie radomszczańskim musi być przeprowadzona zwycięsko

Należy uaktywnić działalność trójek gromadzkich

Stwierdzić należy, że przebieg skupu zboża w powiecie radomszczańskim nie przebiega sprawnie. Powiat nasz nie wykonał planu skupu zboża ani za miesiąc październik, ani za ostatni kwartał. W planowym skupie zboża powiat nasz znajduje się na przedostatnim miejscu w województwie łódzkim. Co jest przyczyną osiągnięcia tak słabych wyników?

W pierwszym rzędzie wynikało to z niewłaściwej działalności trójek gromadzkich. Trójki gromadzkich prawie we wszystkich gromadach pow. radomszczańskiego podchodziły do pracy mechanicznie. Wyznaczając poszczególne chłopom ilości zboża, jakie winni oni odstawić, członkowie trójek gromadzkich uwzględniali tylko ilość posiadanej przez chłopów ziemi, zapominając o tym, że inna jest przychodowość zboża w gospodarstwach małych, a inna w gospodarstwach większych. Dlatego też wyznaczając ilości zboża, jakie winni chłopci odstawić w ramach planowego

Z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej młodzież Liceum Admin.-Gospodarczego wysyła pozdrowienia dla młodzieży Liceum Administracyjnego w Gorkij

Z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej młodzież Państwowego Liceum Administracyjno-Gospodarczego przesyła pozdrowienia dla radzieckich kolegów a mianowicie dla młodzieży Liceum Administracyjnego w mieście Gorkij obwo du gorkowskiego. A oto co piszą uczniowie radomszczańscy.

„Droży Towarzysze! Dzięki zwycięskiej Armii Radzieckiej w kraju naszym już od 6 lat władzę w ręce ujęła klasa robotnicza — przystąpiłszy do budowy ustroju socjalistycznego. W chwili obecnej w kraju naszym realizuje się Plan 6-letni, który przyniesie poprawę warunków bytu klasie robotniczej.

W ramach zobowiązań październikowych podjętych z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej wiele zrobiono w naszym powiecie. Załogi fabryk zwiększyły produkcję — chłopcy wykonali wiele prac dodatkowych, które przyczyniły się do podniesienia gospodarki rolnej. Również i my, młodzież Liceum Administracyjnego w Radomsku, podjęliśmy z okazji 33 rocznicy szereg zobowiązań, które zostały już zrealizowane.

W ramach Czynu Październikowego zorganizowano w na-

szej szkole 18 zespołów samopomocy koleżeńkiej i 4 zespoły samokształcenia ideologicznego. Otoczyliśmy opieką 2 drużyny harcerskie oraz pomogliśmy naszym kolegom w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Nieznanicach przy wykopie buraków, pracując przy powyższych robotach rolnych 870 godzin. Obecnie, chcąc podkreślić miłość naszą do kraju socjalizmu - ZSRR, dla uczczenia pamięci Wielkiej Rewolucji Październikowej podjęliśmy dodatkowe zobowiązania, a mianowicie: zorganizować do dnia 31 listopada br. kursy języka rosyjskiego oraz kursy literatury radzieckiej. Nauczycy do dnia 1 maja 1951 roku 20 analfabetów sztuki czytania i pisania. Zlikwidować oceny niedostateczne przez otoczenie opieką kolegów mających trudności w przyswajaniu materiału.

Zapewniamy Was, Towarzysze, że stoimy w jednym szeregu frontu bojowników pokoju. W walce tej przewodzący nam potężny Związek Rad. z naszym ukochanym Towarzyszem Stalinem na czele.

Zarząd Szkolny ZMP przy Państwowym Liceum Administr.-Gospodarczym w Radomsku“.

Uroczysta akademia w Hucie Szkła Gospodarczego

W dniu 11 bm. w świetlicy Huty Szkła Gospodarczego odbędzie się uroczysta akademia dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. Na program akademii poza częścią oficjalną złoży się część artystyczna w wykonaniu zespołu świetlicowego Huty Szkła Gospodarczego.

Z programem swym zespoły świetlicowe Huty Szkła Gospodarczego wyjadą również do Chelma i Masłowie, gdzie wezmą udział w akademiach z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Dzięki nowoczesnym metodom leczenia jaglica w Radomszczańskim zostanie zlikwidowana

Na skutek niedostatecznego prowadzenia walki z jaglicą w okresie przedwzrostowym, a głównie przez zaniedbanie tego odcinka lecznictwa w okresie okupacji, ilość chorych na jaglicę w powiecie radomszczańskim była w pierwszych latach po wyzwoleniu dość duża. Obecnie w powiecie naszym czynne są punkty zwalczania jaglicy, w których choroby leczeni są nowoczesnymi środkami. Dzięki temu okres leczenia jest krótki, a ilość chorych zmniejsza się z każdym dniem.

Do dobrze prowadzonych punktów zwalczania jaglicy należy punkt w Rzejowicach oraz punkt w Kobielach Wielkich.

Kobielach Wielkich na 375 zarejestrowanych chorych wyleczono już całkowicie 42 osoby, a pozostali chorzy znajdują się w końcowym okresie kuracji.

Podobnie przedstawia się sprawa zwalczania jaglicy również i w pozostałych punktach naszego powiatu. Dzięki bezpłatnemu leczeniu, dzięki nowoczesnym metodom, ilość osób chorych na jaglicę stale się zmniejsza i, jak informuje Wydział Zdrowia przy Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Radomsku, niedługo już wypadki jaglicy będą rzadkością w naszym powiecie.

Władysław Rymkiewicz
Ziemia wyzwolona
Powieść

Samoliński jak zwykle przez chwilę się namyślał.
— A skąd to idziecie? — spytał powoli.
Mężczyzna ruchem ręki wskazał na północ.
— To w Grabowie nie ma mleka?
Mleka? — roześmiał się przybysz uragilwie. — Tam same wody, cholera! Utopić się można. Wszystko zalane. Przyszliśmy dopiero osuszać. Niech to szlag trafi, strzeliło mi do głowy, żeby tam pracy szukać!
— To pan tam robisz przy pompie? — wtrącił Poncyliusz wytrzeszczając zdrowe oko.
— Przy pompie — brzmiała odpowiedź. — Jestem pomocnikiem mechanika. Licho mnie tam przyniosło. Ani się człowiek nie narzę, ani wyśpi. Zarcie — same ryby i ryby, nie więcej. Spanie — na siennikach, na podłodze. Komary tną jak cholera. Szyb nie ma. Okna zapychają na noc workami ze słomą. W izbie duszno, człowiek poci się, jak w łaźni, przy otwartych oknach spać pan nie może, bo komary zatną na śmierć.
— Ale płacą za to nienajgorzej — indagował jednooki.
— Nienajgorzej? — warknął pomocnik mechanika. — Pan to nazywasz „nienajgorzej“, sto dwadzieścia złotych dziennie? A tak! Co, nie?... Śmiechu warte! Wolalbym się nająć za parobka — zwierzał się wylewnie. — Wiedziałbym za co haruję! U bogatego gospodarza kaidun bym miał pełny i grosza trochę, odłożył A co, może nie?
Zajrzał poufnie Samolińskiemu w oczy.
— A może pan potrzebuje pomocnika w gospodarstwie?

— Tymczasem to jeszcze nie.
— No, to jak będzie z tym mlekiem?
— Bronia! — zawołał Samoliński na córkę, krzątającą się w podwórzu. Wyjął mechanicznie z ręki bankę i podał Bronce. — Nalej tu panu ze trzy kwatunki.
— Więc powiadacie, że na Grabowie odwadniają? — zagadnął Poncyliusz. — To już niedługo całe Żuławy osuszą?
— Osuszą?... Panie, żeby tu przyszedł kapitał zagraniczny, to by może i osuszyli — dowodził hałaśliwie pomocnik mechanika.
— Ale tu są takie wariaty, co liczą, że własnymi siłami odwodnią całe Żuławy. No, to już im Schumacher przepowiedział, że pięćdziesiąt lat będą osuszać i nie osuszą tej ziemi.
— O to, że właśnie! — zgodził się Samoliński. — Ja mówię to samo, że bez pomocy zagranicy nie damy rady.
Bronka przyniosła bankę, pełną mleka.
— To ile się należy?
— A co tam będziemy się liczyć — wyrzekł powoli Samoliński.
— Niech panu idzie na zdrowie.
— No, to dziękuję!
Pomocnik mechanika podał rękę po kolei wszystkim trzem mężczyznom i Bronce i przedstawił się z miejską elegancją:
— Nazywam się Cegła, Stanisław Cegła. Bardzo mi przyjemnie zawrzeć nową znajomość. Zajdę tu jeszcze kiedy.
— Prosimy! Prosimy — zapraszał Samoliński.
Dzierżąc uważnie bankę z mlekiem, Cegła ruszył do bramy.

VI
W lipcu otrzymał Samoliński z UNNR-y piękną gniadą klacz, którą przyprowadził na uźdżenicy bez wędzida, wczesnym rankiem, cichaczem, jakby kradzioną. I jakoś nie cieszył się ani chwalił nowym przydziałem, a pytania Bronki na ten temat zbywał półgębkiem. Po śniadaniu powiedział do Janika.
(dalszy ciąg nastąpi)

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka w dniu 9 listopada 1930 r.

MAGISTRAT BEZ PIENIĘDZY

Niedobór budżetowy zarządu miejskiego w Łodzi — za czas od stycznia do października wynosi już około pięciu milionów złotych. W związku z tym w magistracie prowadzone są szybko prace, mające na celu redukcję szeregu ważnych wydatków. W pierwszym rzędzie magistrat przystąpił więc do... redukcji pozostałych robotników sezonowych. Wstrzymane również zostaną wszelkie roboty naprawcze — celem uniknięcia katastrofy finansowej.

TRAGICZNA SYTUACJA BEZDOMNEJ RODZINY

„Republika” pisze: W podwórzu domu przy ul. Abramowskiego 5 od dłuższego czasu mieszka pod gołym niebem rodzina 40-letniego Józefa Zientali, składająca się z ośmiu osób. Zientala został wyeksmitowany przez właściciela kamienicy i wyrzucony z sześciorgiem małych dzieci na bruk. Tragiczna sytuacja wyeksmitowanego, który w okresie obecnych chłódów jest zmuszony z małymi dziećmi nocować pod gołym niebem — wywołała wielkie wzburzenie w okolicy.

REDUKCJE W TOMASZOWIE

W dniu wczorajszym do Urzędu Pośrednictwa Pracy w Tomaszowie zgłosiło się 220 robotników, zwolnionych z pracy przez tutejszych fabrykantów. Jest to swego rodzaju rekord miejscowy, ponieważ jak dotąd redukowano robotników nieco mniejszymi partiami.

Z NĘDZY...

W mieszkaniu własnym przy ul. Zielonej 11 (Bałuty) napisał się większej dozy jodyny 57-letni Wacław Rajski. Przyczyną samobójstwa był brak środków do życia.

FABRYKANTY I KAMIENICZNY PRZECIW REGULACJI MIASTA ŁODZI

„Republika” ogłasza list otwarty związku fabrykantów i związku właścicieli kamienic — w sprawie planu regulacyjnego. Plan regulacyjny, przewidujący poszerzenie szeregu wąskich ulic łódzkich, jest zdaniem powyższych organizacji nie do przyjęcia. Fabrykanci i kupcy — w razie przejścia części nieruchomości pod poszerzone ulice grożą „procesami o każdy metr kwadratowy gruntu”.

Na Kongresie Pokoju w Berlinie

(Rozmowy z delegatami Niemiec Zachodnich)

Korespondencja własna AR z Niemiec

BERLIN, w listopadzie 1950 r. przed gmachem Opery Państwowej w Berlinie, gdzie obradował Kongres Pokoju narodu niemieckiego, rojno i tłoczno. Niemniej szy ścisł panuje w hallu, gdzie podczas przerwy toczą się ożywione dyskusje na temat pokoju i walki z podżegaczami do wojny. Zbliżamy się do grupy młodych delegatów z Zachodnich Niemiec. Okazują się, że many przed sobą dwóch Hamburgczyków i jednego delegata z Zachodniego Berlina (z amerykańskiej dzielnicy Steglitz). Hamburgczy dumni są z tego, że w Prezydium Kongresu jest aż tylu „zachodniaków”, a m. in. ich przyjaciel, dzielnicy Heinz Fink, przewodniczący rady zakładowej największej stoczni w Hamburgu „Deutsche Werft”.

Karol Heinz Heidorn z Hamburga jest w swoim mieście rodzinnym sekretarzem jednego z dzielnicowych komitetów pokoju na przedmieściu Harburg (obrzyni port towarowy). Jest bez pracy, ponieważ nie ma w Hamburgu zajęcia dla murarzy. Nic się tam nie buduje. Opowiada on o ostatnich manifestacjach pokojowych, podczas których doszło do starć z policją Adenauera. Aresztowano wtedy 180 osób, z których 20 skazano na rok i więcej więzienia. „Ale nie tym nie wskorają, ponieważ coraz to nowi ludzie łączą się z nami do walki o pokój i ruch rośnie jak na drzewkach” — powiada z dumą 18-letni Hamburgczyk. Jego 19-letni kolega, Heinrich Schröder z Hamburga, jest również bezrobotny. „Ale o tym nie chcę tutaj w Berlinie mówić” — powiada mój rozmówca — bo przyjechałem nie biadać nad swoim losem, ale radzić nad zabezpieczeniem pokoju. Schröder opowiada, w jaki sposób wraz z grupą młodych bojowników o pokój rozpoczął kampanię pokoju w wielkich zakładach gumo-

wych „Phoenix” w Hamburgu. W czasie strajku w tej fabryce, Schröder zebrał ponad 270 podpisów pod Apellem Sztokholmskim.

Hamburgczycy opowiadają o taktyce, jaką stosuje młodzież w Zachodnich Niemczech dla zmylenia policji w czasie demonstracji pokojowych. Początkowo małe grupki demonstrantów wychodzą na przedmieście, powodując rozdrobnienie zmasowanych sił policyjnych. Gdy następnie bojownicy o pokój boczny uliczkami zbierają się na rynek lub na placu ratuszowym, mogą swobodnie przez długi czas demonstrować na rzecz pokoju, podczas gdy policja skoncentrowana jest na przedmieściach. W ten sposób doszło np. w Hamburgu do wielkiej manifestacji w dniu 1 października.

Chłopcy z Hamburga stwierdzają znaczny wzrost sił pokojowych, odwołując się do przemian w Trizonii weszła na konkretne tory. „Ludność nie chce umierać za imperializm” — powiada Schröder.

W drugim kącie sali jakaś grupa delegatów z Zachodu powtarza z uznaniem słowa wielkiego pisarza, Arnolda Zweiga, wypowiedziane na otwarciu Kongresu Pokoju w Berlinie: „Walka o pokój jest wielką szansą narodu niemieckiego. Poprzez nią naród niemiecki może naprawić błędy i odpokutować winy, które popełnił w swej najnowszej historii”.

Jakaś delegatka z miasta Herne (Westfalia) powiada, że „u nas wiele osób podpisało Apel Sztokholmski, ponieważ wierzymy, iż walka przeciwko bombie atomowej jest równocześnie walką przeciwko remilitaryzacji”. Inna grupa delegatów z Brunswiku, która nielegalnie przedostała się do Berlina, powiada nam: „Nawet zachodnia policja pomogła nam na granicy i wskazała właściwą drogę do Berlina. Nienawidzę do imperialistów rośnie u nas z dnia na dzień, odkąd coraz to nowe wojska okupacyjne zabierają nam mieszkania na kwatery. Ludzie

widzą już jak na dłoni skutki polityki Adenauera...”

„Jestem członkiem SPD — powiada delegat z miasta Harzburg — i przyjechałem do Berlina, aby się osobście przekonać, w jaki sposób Niemiecka Republika Demokratyczna walczy o pokój i przeciw remilitaryzacji. My nie zgadzamy się z polityką Schumachera i coraz szersze kółka naszych członków otwierają wstępując przeciwko niej”.

Trzykrotnie dzwonek wzywa nas na salę obrad. Gdy opuszczamy hall Opery Państwowej, słyszymy przez głośnik pierwsze zdania listu, skierowanego do Prezydium Kongresu przez byłego kapitana wojennego statku „Emden”, Helmuta von Mücke, który nie mógł z powodu choroby opuścić Kilonii. Stary marynarz apelował do wszystkich Niemców, aby utworzyli wspólny front bojowników o pokój w całym Niemczech i nie dopuścili do remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i utworzenia z nich amerykańskiej bazy wojennej. Marian Podkowiński.

Ze sportu

Studenci Akademii Wychowania Fizycznego wysłali gorące pozdrowienia swym kolegom z Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie

W udekorowanej sali Akademii WF odbyła się uroczysta akademicka z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej dla studentów tej uczelni. W uroczystości wzięli również udział przodownicy pracy z fabryki im. gen. Świerczewskiego.

O znaczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej mówił student uczelni Gowsz. Referat jego nagradzali wielokrotnie zebrani oklaskami i okrzykami na cześć Generalissimusa Stalina i na cześć pokoju. Po słowach mówcy: „Z nami jest Towarzysz Stalin i dlatego zwycięstwo nasze jest pewne” zebrani długo skandowali: Sta—lin, po—kój.

Podsumowania zobowiązań studentów AWF, które w większości zostały wykonane z nadwyżką, dokonał student Młodzikowski. Najważniejsze z nich to przeprowadzenie badań dzieci i personelu w przedszkolach, przeprowadzone przez pracowników ambulatorium AWF, przez pracowanie 2100 roboczogodzin przez studentów AWF w PGR przy wykopkach buraków oraz zaimpregnowanie 220 par nart.

Następnie odczytano telegram do studentów Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie, który zebrani przyjęli owacyjnymi oklaskami. A oto tekst deszy: „Drodzy Kolezdy! My studenci i studenci AWF, słuchacze 10-miesięcznego kursu wychowania fizycznego, zgromadzeni na uroczystej akademii ku czci 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, zasyłamy Wam nasze gorące pozdrowienia. Pragniemy Was zapewnić, że dołożymy wszelkich starań, ażeby podnieść naszą wiedzę teoretyczną i nasze praktyczne wyniki na jeszcze wyższy poziom. Pragniemy być godnymi tego zaufania jakie w nas pokłada nasza Partia i Rząd. Zapewniamy Was, że w walce o pokój stoimy w pierwszym szeregu wspólnie z

Wami oraz całą postepową ludźmi kością i pokój ten wywalczymy. W walce o podniesienie stanu zdrowia mas ludowych, upowszechnienie kultury fizycznej i rozwój ruchu sportowego w Polsce, siły i świadomości czerpiemy z Waszej skarbnicy osiągnięć i Waszego doświadczenia. Niech żyje i krzpień przyjaźni radzieckich i polskich sportowców! Niech żyje Choraży postępu i walki o pokój Józef Stalin.

Na zakończenie części oficjalnej dyrektor AWF — Kosman odczytał nazwiska wykładowców, studentów i personelu technicznego uczelni, wyróżnionych za owocną pracę. Po części artystycznej odbyły się pokazy gimnastyczne, podnoszenia ciężarów i walk zapasniczych.

Rejestracja instruktorów w pływaniu

Łódzki Okręgowy Związek Pływacki przeprowadza rejestrację trenerów, instruktorów i przodowników pływania, zamieszkałych na terenie Łodzi i woj. łódzkiego. Obowiązki rejestracji podlegają wszystkie osoby: 1) mające prawo samodzielnego prowadzenia nauki pływania lub treningów zawodników zaawansowanych, 2) przodownicy pływania, którzy zajęcia na pływaniu mogą prowadzić tylko pod kierunkiem instruktora lub trenera.

Rejestrację przeprowadza sekretariat ŁOZP (Łódź, ul. Piotrkowska 125 — lokal Ligi Morskiej) w poniedziałki, środy i piątki od godz. 16 do 18, do dnia 17 bm. włącznie.

Zebrań wszystkich zarejestrowanych odbędzie się w dniu 19 bm. o godz. 9.30 w lokalu ŁOZP.

Przełożenie terminu Walnego Zgromadzenia PZP

Zapowiedziane na 12 bm. Walne Zgromadzenie PZP zostaje przełożone na termin późniejszy.

Wobec postanowionej reorganizacji struktury Związków Sportowych, na początku 1951 r. zostanie zwołane Walne Zgromadzenie PZP dla przekazania sekcji GKFK dotychczasowych agend.

Pierwsza liga kończy swe boje

Rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo pierwszej ligi dobiegają końca. Za dwie niedziele będziemy wiedzieli kto został mistrzem Polski i kto musi... pożegnać pierwszą ligę. Nie jest jednak wykluczone, że o tytule mistrza zadecyduje spotkanie na gruncie neutralnym. Dziś, w czwartek dnia 9 bm. w Chorzowie zmierzy się Unia z Ogniwem. Należy się liczyć ze zwycięstwem gospodarzy.

W niedzielę odbędą się dalsze spotkania.

EKS Wiśniarz zmierzy się w Łodzi z Kolejarem z Warszawy. Po meczu z Widzewem wyjdzie się nam, że łodzianie muszą zdobyć się na maksymalnym wysiłku, aby pokonać gości stołecznych.

Ogniu gości Kolejara z Poznania, z którym będzie miało trudną przeprawę. Liczymy na wygraną gości, lub wynik remisowy.

CWKS, przed którym stoi widmo spadku z ligi spotka się z Gwardią, której punkty są niemniej potrzebne niż wojskowym. Faworytem naszym jest zespół krakowski.

W Poznaniu tamtejszy Związkowiec gra z Górnikiem (Bytom). Gospodarzy nie już nie uratuje, a Górnicy mogą się punkty przydać. Spodziewamy się jednak... zwycięstwa Związku kowca.

Budowlani powinni uratować dwa punkty w spotkaniu ze Związkiem krakowskim, który zdradza spadek formy. Górnik (Radlin) może spłatać figla i jeden punkt wyrwać Unii, gdyż gra na swoim terenie. Jak wynika z powyższego wszystkie spotkania przyszłej niedzieli zapowiadają się bardzo interesujące. Zresztą trudno się temu dziwić, końcowe rozgrywki są zwykle najciekawsze...

KONKURS HISTORYCZNY „GŁOSU” (6)

Poniżej zamieszczamy szóste zdjęcie konkursu historycznego oraz kupon, uprawniający do wzięcia udziału w konkursie.

Zadanie uczestników konkursu polega na odgadnięciu — co każde z dziesięciu kolejnych zdjęć przedstawia. Przypominamy, że wszystkie zdjęcia dotyczą okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej, która zrodziła pierwsze w świecie mocarstwo socjalistyczne, a narodowi polskiemu dwukrotnie przyniosła wolność.

Dziesięć kolejnych, czytelnie wypełnionych kuponów — należy po skończeniu konkursu przesałać w jednej kopercie na adres Redakcji „Głosu Robotniczego”, Łódź, Piotrkowska 86, III piętro z napisem „KONKURS HISTORYCZNY”.

Wśród zwycięzców konkursu rozlosowane zostaną między innymi APARAT FOTOGRAFICZNY, TECZKA SKÓRZANA, SERWIS STOŁOWY i inne wartościowe nagrody.

Kiedy w Piotrogradzie już wybuchło powstanie — w innym wielkim mieście, którego fragment przedstawia powyższe zdjęcie, bojowy ośrodek radziecki jeszcze w tym czasie nie istniał.

Na posiedzeniu tutejszego Komitetu Miejskiego Partii Bolszewików, obradującego w dniu 25 października (7 listopada), utworzono Bojowy Ośrodek Partyni, o pełnomocnictwach dyktatorskich. Ośrodek ten — na wieść o zwycięskim wybuchu rewolucji w Piotrogradzie — podjął natychmiast kroki przygotowawcze do działań bojowych.

Jak się nazywa to miasto? Jak się nazywa potężny zamek-warownia, którego fragment — w okresie walk październikowych — przedstawia zamieszczone wyżej zdjęcie?

KUPON

Imię i nazwisko

Zawód

Miejsce pracy

Dokładny adres

Zdjęcie przedstawia

TEATRY

- PAŃSTWOWY TEATR NOWY (ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34) Godz. 19.15 „Bohaterowie dnia po wszechnego”.
- PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27) Godz. 15 i 19.15 „Wieczór Trzech Króli” — Szekspira.
- PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21, tel. 150-36) O godz. 19.15 sztuka K. Simonowa „Obcy cień”. Kasa czynna od 10 do 13 i od 16.
- TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA” Dziś o godz. 19.15 „Swobodny wiatr”. Bilety ulgowe są już do nabycia.
- PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2, tel. 217-49) Aż do otwarcia nowego gmachu przy ul. Włókowskiego Nr 15-17 — teatr nieczynny. Na otwarcie teatru: „Rodzina Ulianowych”, I. Popowa, w inscenizacji Idy Kamińskiej.
- TEATR „PINOKIO” Godz. 17 — „Pan Tom buduje dom” Kasa czynna od godz. 15.
- TEATR „ARIEKIN” Godz. 17 widowisko pt. „Sambo lew”. Kasa czynna codziennie od godz. 10.
- TEATR „OSA” (ul. Traugutta 1, tel. 272-70) Ostatnie dni! Dziś o godz. 19.30 „Słuby murarskie” czyli „Wodewil Warszawski” Gozdawy i Stepnia. Ceny biletów zniżone o 50 proc.

KINA

- ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Młodzi marynarze”, dod. „Młodzi w walce o pokój”, godz. 16, 18, 20.
- BAJKA (Franciszkańska 31) „Statek pułapka”, dod. „Wrotki wschodnie”, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- BAŁTYK (Narutowicza 20) „My z Kronsztadtu”, dod. „Wyspa Jonasa”, godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 42-50”, Kronika Nr 45-50 „Świat Młodych”, „Przegląd sportowy” Nr 5-50, „Moskwa socjalistyczna”, godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.
- HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne.
- MUZA (Pabianicka 178) „Arinka” dod. „W kraju socjalizmu” Nr 7-50 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- POLONIA (Piotrkowska 67) „Upadek Berlina” II seria, dod. „Mistrzowie szybkich wytopów”, godz. 17, 19, 21 (Dla dzieci powyżej lat 7).
- PRZEDWIOSNIE (Zeromskiego 76) „Orzeł Kaukazu” I seria, dod. „Wielki budowniczy Matwiej Kozałow”, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- REKORD (Rzgowska 2) „Wyspa bezimienna”, dod. „Zorza polarna” godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 8).
- ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Historia jednego wynalazku”, dod. „Człowiek z góry wysokiej” godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- ROMA (Rzgowska 84) „Lichwiarz Gobeck”, dod. „Wyślanicy pokoju”, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- STYLOWY (Kilińskiego 123) „Wielki przełom”, dod. „Zwienogród”, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- SWIT (Bahucki Rynek 2) „Trzeci szturm”, dod. „Przegląd sportowy” Nr 3-10, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- TATRY dla młodzieży (Sienkiewicza 40) „Młodzi marynarze”, dod. „Młodzi w walce o pokój”, godz. 16.30, 18.30, 20.30.
- TECZA (Piotrkowska 108) Kino nieczynne.
- WISŁA (Daszyńskiego 1) „Przekształcanie przyrody”, dod. „Włodzi mierz Majakowski” godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12).
- OKNIARZ (Próchnika 16) „Upadek Berlina” II seria, dod. „Mistrzowie szybkich wytopów”, godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla dzieci powyżej lat 7).
- WOLNOSC (Napiórkowskiego 16) „Knoek-out”, dod. „Konik morski” godz. 16, 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 10).
- ZACHĘTA (Zgierska 26) „Córka marynarza”, dod. „Nasz dom”, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12).

Co usłyszymy przez radio

- Program na czwartek 9 listopada 1950 roku.
- 11.50 „Głos mają kobiety”. 11.57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. 12.15 Pieśni ludowe narodów ZSRR. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 (L) Reportaż aktualny dla wsi. 13.30 Aud. szkolna dla klas III—IV. 13.50 Duety fortepianowe. 14.15 „Uczniowie majstra Biskupa” — rep. liter. 14.30 Koncert dla szkół. 15.00 Muzyka. 15.10 Utwory wolioncelowe kompozytorów polskich. 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych. 15.50 (L) Zagadka muzyczna. 16.00 (L) Aud. TPPR — „Z leninowskiego Komsomolu bierzemy wzory”. 16.20 (L) Słuchowisko dla dzieci pt. „Fujiarka i dzbanuszek” w. bajki Katajewa w tłumaczu i rad. A. Jedrkiewicza. 17.00 Dziennik. 17.15 (L) Koncert rozrywkowy. 17.40 Lekcja języka rosyjskiego. 18.00 (L) „Od naszych korespondentów”. 18.10 (L) „Słuchamy muzyki”. 18.45 (L) „Popularyzujemy zapaśnictwo” — pog. Zb. Skibickiego. 19.00 „Wszelchnica Radłowa”. 19.20 Koncert Ludowej Kapeli i Chóru. 19.45 „Odpowiedzi fali 49”. 20.00 Dziennik. 20.30 Koncert Krakowskiej Orkiestry i Chóru FR. 21.30 Muzyka i aktualności. 22.00 „Ostatnia noc” — fragm. powieści Z. Nałkowskiej. 22.00 Koncert muzyki radzieckiej. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Utwory fortepianowe i pieśni Schuberta.

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje:
KOLEGIUM REDAKCYJNE

Telefony:

Redaktor naczelny	215-14
Zastępca red. naczelnego	218-23
Sekretarz odpowiedzialny	219-05
Sekretarz partyjny	218-19

Dział korespondentów robotniczych i chiopskich oraz redak. orów gazetek ścianałych

Dział mutacji	218-43
Dział młodszy i sportowy	254-21
Dział ekonomiczny	218-11
Dział rolny	254-21
Redakcja nocna	172-91

Kolportaż:

Łódź, Piotrkowska 70, tel. 223-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 184a, tel. 111-95 i 114-78
Wydawca RSW „Prasa”
Adr. Red. Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa” Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 206-22.
Prenumerata przyjmuje P.P.K. „Ruch” na konto P.K.O. Nr. VII-6833.